

[Axel Berg.]

der må siges endnu en tid at være behov for denne lovgivning, ikke mindst på grund af den tiltagende konkurrence på de udenlandske markeder, dels fordi lovforslaget har været genstand for udvalgsbehandling og er vedtaget af det andet høje ting. Der er her sket en mindre ændring, tiltrådt af ministeren, gående ud på at begrænse lovens gyldighed i forhold til det oprindelige foreslåede til udgangen af 1950.

Om lovforslaget om midlertidige ændringer i de gældende fiskerilove skal jeg heller ikke gøre særlige bemærkninger, idet de i lovforslaget indeholdte mindre ændringer er tiltrådt af de direkte interesserede parter, og lovforslaget er vedtaget af det høje landsting.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale de foreliggende lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Damsgaard: Da lovforslaget om midlertidige ændringer i de gældende fiskerilove forrige efterår var til behandling her, gjorde jeg nogle bemærkninger gående ud på, at det utvivlsomt var den mest udprægede bemyndigelseslov, der af rigsdagen var givet nogen minister. Indholdet af lovforslagets 12 paragraffer var bemyndigelser til ministeren til dette eller hint. Disse bemærkninger har åbenbart ikke gjort større indtryk på den højtærede minister, thi lovforslaget er i år udvidet med to paragraffer, begge indeholdende nye bemyndigelser til ministeren; der bliver altså 14 i stedet for 12 bemyndigelsesparagraffer. Det eneste, lovforslaget i realiteten bestemmer, er at de mange bemyndigelser til ministeren skal gælde indtil udgangen af 1950.

Der er tale om en midlertidig lov, som ønskes forlænget endnu et år, idet de bebudede forslag til nye saltvands- og ferskvandsfiskerilove ikke kan forelægges rigsdagen nu, og dette gør, at mit parti måske kan overvinde sig til at gå med een gang til. Jeg kan ikke vide det, men det forlyder fra udvalgets arbejde med disse nye fiskerilove, at de forslag, der fremkommer, vil indeholde adskillige bemyndigelser til ministeren. Mine bange anelser har jeg bl. a. fra en udtalelse af ordføreren i landstinget under lovforslagets behandling dér, det ærede medlem hr. Severin Hansen. Jeg vil gerne bede om tilladelse til et ganske kort citat. Det ærede medlem hr. Severin Hansen udtalte:

„Når den nye saltvandsfiskerilov en gang når til rigsdagen, vil den sikkert også indeholde bemyndigelser for fiskeri-

ministeren til at lovgive for et kortere tidsrum, alt efter som det udvikler sig.“ Har den ærede socialdemokratiske ordfører i landstinget her talt ud fra sit ønske om til de nye lovforslag fra udvalget?

Jeg vil gerne gøre den principielle bemærkning, at rigsdagen som sådan kan ikke være tjent med at fortsætte med at lovgive på den måde, som nærværende lovforslag er et eklatant udtryk for. Paragrafferne indskrænker sig til at omtale, hvad det er for ting, der lovgives om, men iøvrigt er det den højtærede minister, der uindskrænket bestemmer. Dette lovforslag er ret beset ikke et lovforslag. Det går ud på en blancobemyndigelse til ministeren, delt op i 14 paragraffer.

Jeg siger ikke alt dette for at være ubehagelig mod den højtærede minister, men for at advare imod, at man fører bemyndigelserne over i en lovgivning, der skal gælde mange år frem i tiden, og det skal vel bl. a. den nye saltvandsfiskerilov. En så udpræget bemyndigelseslov, som der her er tale om, mener jeg egentlig også er besværlig og ubehagelig for en minister, hvis vedkommende minister da ikke er en ren despot, og det er den højtærede fiskeriminister jo langtfra. De fleste af bestemmelserne bunder i den frygt, der næres for overfiskning i vore indvande, og det er vist rigtigt, at der her er en åbenbar fare med de mere og mere effektive redskaber, der anvendes til fiskeri. Denne frygt er også kommet til udtryk på den konference, der netop er holdt i Paris. Den samme fare gør sig jo ikke gældende med hensyn til det længeregående havfiskeri, og også af den grund må man anerkende det initiativ og mod, som udvises af de fiskere, der søger ud f. eks. til havene omkring Grønland eller andre have. Den udvidede tilladelse til brug af brislingetrawl eller skovlod, som ministeren bemyndiges til at give ifølge § 4 i lovforslaget, synes ikke umiddelbart at harmonere med synspunkterne på den fare for overfiskning, som jeg just talte om, tværtimod.

Ser man på den nye § 3 om fiskeri med åleskovlod i visse farvande — Limfjorden er undtaget —, spørger man sig selv: Kunne der ikke stå i lovforslaget, at dette fiskeri på nærmere betingelser er tilladt? Hvorfor skal der stå i hver eneste paragraf: først spørge ministeren? Ved behandlingen i landstinget af det andet lovforslag, forslaget om ind- og udførsel af fisk, fremhævede ministeren, at eksportforholdene for fisk vedblivende er vanskelige; det er sikkert rigtigt, og det vil de sandsynligvis blive ved at være. Nu er jeg i modsætning til den højt-